

Hej Karin,

Ja, jag tycker det känns bra Karin. Under min anställningsintervju, för några dagar sedan, gav rektorn flera gånger uttryck för att han var helnöjd med att sätta mig på denna post. En "vanlig människa" ska ju då känna sig nöjd och belåten med detta. Visst blev jag glad över att få jobbet; men uppblandat med denna glädje kom prestationsångesten och tankar som: *"Usch, han gör sig en bild av mig att vara superduktig på alla sätt och vis", "Han tror jag är jätte kompetent på alla möjliga områden här", "Tänk om jag trampar rejält i klaveret och inte kan någonting?"*. När dessa tankar snurrat runt en stund och på något sätt gick per automatik gjorde jag ett medvetet val att sluta tänka på det här sättet. I stället tvingade jag mig att sätta igång en tankekedja som sa: *"Rektorn ser uppenbarligen mina starka sidor och anser mig passa på posten. Då gör jag nog det också!", "Rektorn har ringt referenser och var mkt nöjd med det han hörde om mig från dessa också"*.

... Så i det stora hela känns det bra. I dag ringde de också från en annan kommun och ville jag skulle komma dit på en intervju. Antingen ser livssituationen ut så att jag inte får något jobb. När jag sen får ett jobb så får jag en massa jobb?!! Förstår inte detta!

TUSEN TACK KARIN FÖR ALLT STÖD I SAMBAND MED JOBB-COACH:ningen. Du har varit fantastisk! Kunde inte ha haft mer tur med valet av jobb-coach! Du anpassar verkligen ditt sätt att coacha efter den person / livssituation du har framför dig! SÅ glad över detta!

TUSEN TACK!
Sofia